

Љиљана Ћуић
СТОЛИЦА

Хајде седи не двори!
Седи бре, ноге одмори.
Направљена вешто,
Столица! - то је савршено нешто.

На столици се седи.
На њима умор бледи.

Све су столице сличне,
Праве их руке вичне.
Са наслоном и без њега,
За седење су пре свега.
Има их тврдых и меких,
и комбинованих неких.

Неки имају срећу,
Столице које се крећу.
Имају мале точкове,
мало су савршеније ове.
Фотеље су столице за људе од нивоа,
У њима седе, "величанства њихова".

Ко се у фотељу завали:
Свет му изгледа мали.
Држи се грчевито, јако;
Није га истерати лако.
Тврде столице другима нека;
Од фотеље нема бољег лека.

Седи! Седи! Превиј ноге!
Прешао си стазе многе.

Да се једе и пије,
Теже би било да столица није.

Беба најпре научи да седи.
Да столице није, успела не би.

Столице су за људе.
Тако је и тако мора да буде.

Није лоше, у столици се,
И, љуљати може.

Наиван не буди!
Столица има где год има људи.